

fra Hjemmet ud i Verden eller, jeg kunde sige, fra Skolen ud i Livet. Det er Ungdomsskolens Opgave, det er derfor, den vil have fat i de unge.

En Ting vil jeg gerne pege paa i denne Forbindelse, og det er, at Ungdomsskolen i et Sogn staar og falder med de Lærere, der virker deri. Hvis Lærerne kommer til de unge med de samme Former for deres Undervisning, som de kender saa godt fra Børneskolen, tror jeg, de unge vil tænke: Jeg synes bestemt, jeg har hørt det før; og saa har de med det samme tabt Interessen. Nej, det gælder om at komme med Stoffet i en ny Form.

Jeg vil i denne Forbindelse pege paa en Bevilling paa Finansloven paa 2 000 Kr. til et Kursus for Ungdomsskolelærere i Hillerød. Jeg vil henstille til den højtærede Undervisningsminister at faa denne Bevilling forhøjet fra 2 000 Kr. til 6 000 Kr., idet man i Stedet for som hidtil at holde 2 Kursus à 4 Dage ønsker at holde 4 Kursus à 6 Dage. Dette Kursus, som ledes af Skoleinspektør Petersen, Hillerød, vil jeg meget anbefale. Jeg har selv deltaget i et Kursus deroppe og finder, det er meget værdifuldt. Der samles 20 Ungdomsskolelærere paa hvert Kursus. Der er de sammen hver Dag, ja, jeg kunde for den Sags Skyld sige om Natten med, og der gives rig Lejlighed til at drøfte de Erfaringer, man har gjort i sin Gerning, samtidig med, at man faar Undervisning i Fag som Bogføring og lignende, der egner sig fortrinligt til Fag i Ungdomsskolen. Lederen af dette Ungdomsskolekursus har i Aarsberetningen, som jeg her har for mig, givet et ganske kort Resumé af, hvad der bestilles paa et saadant Kursus. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg læse det. Han skriver: „Disse Forhandlinger, som førtes paa Kursuset, formede sig som indbyrdes Undervisning, idet man bestræbte sig for gennem korte Indlæg at oplyse, hvilke Erfaringer man havde gjort, hvilke Hindringer man havde mødt, hvilke Fremgangsmaader man havde brugt ved Skolernes Oprettelse, hvilke Opgaver man havde taget op, hvilke Fremgangsmaader man havde brugt ved Undervisningen, Spørgsmaal stilledes og Raad gaves“. Det er altsaa ikke et Kursus i den Forstand, hvor Ungdomsskolelærere sættes som Elever paa Skolebænken, men hvor Ungdomsskolelærere har Lejlighed til at træffe erfarne Mænd paa dette Omraade og udveksle Tanker og Meninger med dem, et Kursus, hvor man i høj Grad kan blive rustet til at tage den

Opgave op, som jo alligevel, naar alt kommer til alt, maa blive særlig Danmarks Folkeskolelæreres Opgave. Vel ved jeg, man kan faa andre Lærerkrafter til Hjælp ved disse Skoler, og jeg vil ogsaa i denne Forbindelse sige, at det er et Plus, hvis man kan faa en fremmed Lærerkraft ind i Ungdomsskolen, men i det hele og store bliver det Folkeskolelærerne, som kommer til at løse denne Opgave. Da der nu er 130 Ungdomsskoler og sikker Udsigt til, at der vil komme adskilligt flere i den kommende Vinter, siger det sig selv, at der er Brug for, at flere og flere kommer til at deltage i dette Kursus, og jeg vil derfor rette en indtrængende Opfordring til den højtærede Undervisningsminister om at yde det hertil nødvendige Tilskud.

Jeg hilser med Glæde de Udtalelser, der er faldet fra mange Sider indenfor Partiet Venstre, som viser, at dette Parti nu har opgivet sin Modstand mod Nedsættelsen af den af den højtærede Undervisningsminister bebudede Skolekommission, og jeg gaar ud fra, at den nu snart vil komme. Det er en særdeles paatrængende Opgave at grundforbedre vort Skolevæsen. Det burde have været gjort for længe siden; saa havde vi staaet bedre rustet til den nye Tid, som vi alle venter vil komme med Freden.

Endelig skal jeg udtale min Glæde over, at det ærede 2det Medlem for Hovedstaden (K. M. Klausen) i sin Ordførertale saa stærkt krævede en Ændring af Børneloven, ligesom han ogsaa pegede paa Nødvendigheden af at fæste Opmærksomheden paa det forebyggende Arbejdes Betydning. Der er jo ingen Tvivl om, at de ulykkelige Forhold i vor Børneverden har en meget intim Forbindelse med den megen Arbejdsløshed og de elendige Boligforhold, som det ærede 17de Medlem for Hovedstaden (Vilhelm Rasmussen) gav en saa gripende og sikkert fuldt ud sandfærdig Skildring af. Dette Foredrag affødte en Diskussion her i Salen om, hvilket politisk Parti der særlig bærer Skylden for disse fortvivlede, ulykkelige Forhold. Det forekommer mig ørkesløst at diskutere dette. Meget bedre vilde det være, om vi kunde samles om gennem det fremtidige Lovgivningsarbejde at angribe Ondet i sin Rod. Dette gøres kun, mener jeg, ved at aabne Adgang til Jord. I samme Grad som vi kan faa Lykke til at løse dette Spørgsmaal, i samme Grad vil det lykkes os at skabe lysere Kaar for Børnene, thi kun ved at løse Spørgsmaalet om let Adgang til Jorden, kan der bygges flere og flere gode Hjem, og det bør være Barnets umistelige